

Sygn. akt I C 539/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Dominik Bednarski
Protokolant:	-----

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2022 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **J. T.**

przeciwko: **N. L.**

o zapłatę

orzekając na podstawie art. 15 zzs(2) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID- (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374 ze zm.) na posiedzeniu niejawnym

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście i 00/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. przyznaje Ł. K., w imieniu którego działa zastępca generalny adw. R. K. prowadzący (...) w G. od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Grudziądzu kwotę 900,00zł (dziewięćset i 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu;

IV. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 539/21

UZASADNIENIE

Powódka **J. T.** wniosła przeciwko pozwanej **N. L.** pozew o zapłatę kwoty 5.000 zł (k. 3-4.) W uzasadnieniu wskazała, że ww. kwota stanowi niezwróconą przez pozwaną kaucję z tytułu wynajmu lokalu.

W odwiedzi na pozew (k. 15-16) pozwana, działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała m.in., że nie posiada w sprawie legitymacji biernej, poza tym nie przyjmowała od powódki żadnej kwoty.

Postanowieniem z dnia 25.03.2021r. wydanym w sprawie I Co 41/21 zwolniono powódkę od kosztów sądowych w części dotyczącej opłaty sądowej od pozwu.

Postanowieniem z dnia 09.12.2021r. ustanowiono dla powódki pełnomocnika z urzędu (k. 46-46v.).

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska (k. 54-54v., 58-59). Pełnomocnik z urzędu powódki domagał się przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej i złożył oświadczenie, że nie zostały one opłacone w całości ani w części.

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym (k. 1).

Na podstawie art. 15zzs(2) ustawy z 2.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID- (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.) Sąd zamknął rozprawę i wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.

Sąd ustalił, co następuje:

W lutym 2019 roku J. T. (najemca) zawarła z E. S. (1), Z. S. oraz E. S. (2) (wynajmującymi) umowę najmu lokalu mieszkalnego. W imieniu wynajmujących, działając na ich rzecz na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, umowę podpisała N. L.. Przedmiotem najmu był lokal o pow. 33 m² poł. w G. przy ul. (...), którego współwłaścicielami byli wynajmujący.

(dowód: zdjęcia – k. 9, odpis z KW – k. 19-23, pełnomocnictwo – k. 45-57, zeznania świadka M. Z. – e-protokół rozprawy z dnia 23.05.2022r., protokół skrócony - k. 79-79v., przesłuchanie stron - e-protokół rozprawy z dnia 20.10.2022r., protokół skrócony - k. 98-100v.)

Następnego dnia po podpisaniu ww. umowy brat J. T. M. Z. przekazał bliżej nieokreślonej osobie kwotę 5.000zł. Po przekazaniu pieniędzy M. Z. otrzymał pokwitowanie.

(dowód: zeznania świadka M. Z. – e-protokół rozprawy z dnia 23.05.2022r., protokół skrócony - k. 79-79v., pokwitowanie – k. 5)

Na ww. pokwitowaniu nie widnieje podpis N. L..

(okoliczność bezsporna)

J. T. przedmiotowy lokal wynajmowała do 31.05.2020r.

(okoliczność bezsporna, a ponadto dowód: protokół zdawczo-odbiorczy – k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Ww. stan faktyczny ustalony został (za wyjątkiem opisanym poniżej) w oparciu o:

- dokumenty zebrane w toku postępowania,
- częściowo na podstawie zeznań świadka M. Z. i przesłuchania stron.

Zeznania świadka S. D. nic do sprawy nie wniosły.

Zebrane dokumenty nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości. W szczególności strony były zgodne co do tego, iż pokwitowanie z dnia 20.02.2019r. (k. 5) nie zostało podpisane przez pozwaną.

Sąd nie przeprowadzał dowodu w dokumentów w postaci umowy najmu (k. 102-104), a także zdjęć wiadomości sms (k. 105-108). Sąd potraktował je jako załącznik do protokołu rozprawy. Jako dowód dokumenty te były **spóźnione**

(vide: zobowiązanie nałożone w trakcie rozprawy w dniu 09.12.2021r. /k. 46/). Niemniej jednak, pomocniczo i niesamoistnie, miały one pewien wpływ na ostateczną ocenę materiału dowodowego (art. 233 § 1 k.p.c.). Np. przedmiotowa umowa nie zawiera żadnych zapisów odnośnie kaucji, a tym bardziej kaucji w wysokości 5.000zł. Z kolei treść wiadomości sms (k. 105-108) świadczy o nie do końca transparentnych i nacechowanych konfliktach w stosunkach powódki oraz świadka S. D., co dodatkowo obniża wiarygodność zeznań tego ostatniego.

Zeznaniom świadka M. Z. oraz przesłuchaniu stron Sąd dał wiarę tylko w zakresie, w jakim nie były one sprzeczne z treścią dokumentów stanowiących dowód w sprawie.

Powództwo podlegało oddaleniu, gdyż strona powodowa, reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, roszczenia swego nie udowodniła. Sąd nie wie komu ostatecznie, na jakiej podstawie i z jakiego powodu przekazano kwotę dochodzoną pozwem. Z zeznań przesłuchanych świadków, zgromadzonych dokumentów, a nawet załączników do protokołu rozprawy, odpowiedź na powyższe pytania w żaden sposób nie wynika.

Jak podnosi się w doktrynie: i w tych wypadkach, gdy poznanie prawdy będzie niemożliwe i nie uda się dokonać ustaleń faktycznych, to sąd kierując się regułami ciężaru dowodu będzie mógł sprawę rozstrzygnąć merytorycznie, mając na uwadze, która ze stron nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru udowodnienia faktu (por. Henryk Dolecki, komentarz do art. 3 kodeksu cywilnego, teza 6 in fine, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-366. Lex (...)). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r. (I CKU (...), OSNC (...)) wskazał, iż rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności danej sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 k.p.c.). Ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie obciąża tę stronę, która wywodzi z nich określone skutki prawne (art. 6 k.c.). Strona, która nie przedstawi dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 października 2015r., I ACa 548/15, LEX nr (...)).

Strona powodowa, reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, swego roszczenia nie udowodniła, a do tego była zobowiązana na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. Dlatego powództwo oddalono w pkt I. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II. wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w punkcie III. wyroku Sąd orzekł biorąc pod uwagę wyrok TK z 23.4.2020 r., (...), Dz.U. z 2020 r. poz. (...) oraz postanowienie SN z 07.01.2021 r., I CSK 598/20. Zasądzono je w wyższej stawce minimalnej przysługującej pełnomocnikowi z wyboru. Sąd nie zwiększył tak ustalonego wynagrodzenia o obowiązujący podatek VAT, gdyż prowadziłoby to do nieuzasadnionego uprzywilejowania pełnomocnika z urzędu.

O nieuiszczonych kosztach sądowych (powódka była zwolniona od opłaty od pozwu) w punkcie IV. wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) a contrario.